

Christian Erdmann (Triarii)

Autor: Paul Treitschke

Martial industrial je zřejmě jediným hudebním žánrem specificky vytvořeným pro pravicové posluchače. Jen těžko si představit levičáky – snad s výjimkou případů výrazné **kognitivní disonance** – jak dobrovolně poslouchají hudbu oslavující válku, násilí a autoritářství.

Jistá část tohoto žánru na mě působí poněkud poklesle a zneužívající fašistickou symboliku k přitáhnutí pozornosti nebo přitahovaná k fašismu ze „špatných důvodů“.

Triarii je však jedním z kvalitnějších představitelů tohoto žánru a jeho hudbu jistě naši čtenáři ocení. Původem z Německa, Triarii užívá triumfalistický zvuk a ohlíží se za časy, kdy nastavování druhé tváře ještě nebylo v módě. Je zde patrný silný klasický vliv a hudbu Triarii by mohla klidně posloužit jako soundtrack k epickému filmu, jaký by si jistě zasloužil vzniknout.

Tento hudební projekt si bez sebemenších pochyb pohrává s provokativními obrazy a vlivy. Triarii složil písničku věnovanou slavnému sochaři Třetí Říše Arnu Brekerovi, zatímco jiná skladba byla inspirována dílem Sávitrí Déví. V jeho skladbách se též objevují úseky projevů fašistických řečníků a texty obsahují myšlenky a témata daleko za hranicemi „přípustného“ liberálního diskurzu.

Dobrým příkladem je píseň „Europa“, óda na vznešený kontinent – „matku“ a „království“.

Pokud black metal představuje divokou tvář Evropanů, Triarii a další vynikající martial industrial projekty představují jejich snahu po technologické výkonnosti a společenském řádu.

V zatím posledním albu Triarii Exile z roku 2011 lze jen stěží nalézt prvky nihilismu a drsnosti, tak často užívané v rámci martial industrial žánru.

Díky kvalitní produkci, vynikající skladbě písni a citu pro melodii dokáže Triarii zvukem zachytit dramatické děje a stavy bez nutnosti zdlouhavě vymýšlet texty k jejich popsání. Zavrhuje strukturu známou z populární hudby a na jejím místě užívá jedinečné formy lépe umožňující vyvolat emocionální kontext svých písni a pomocí zvuku k nim vykouzlit dějovou linku.

Skladby Triarii lze poslouchat kdykoliv, v posilovně nebo při četbě a doporučuji je každému, kdo hledá hudbu v souladu se svým estetickým i metapolitickým vkusem.

Recenze Paula Treitschkeho *This is Europa* vyšla na stránkách Radix Journal.

Triarii - oficiální stránky.